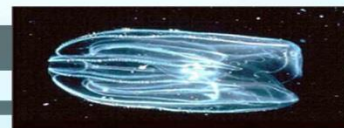

ویژه کارکنان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی و روستا

گونه‌های غیربومی

یکی از تهدیدات مهم تنوع زیستی ساحلی - دریایی ورود گونه‌های غیربومی و مهاجم می باشد در حقیقت این گونه‌ها مهمان ناخوانده محیط زیست محسوب می گردند که با ویژگی‌های محیطی و زیستی خاص خود مانند رشد و تولید مثل سریع، قابلیت انعطاف پذیری و تحمل شرایط بد محیطی و ... می توانند با ورود به محیط جدید اثرات منفی اکولوژیک، اقتصادی و بهداشتی در محیط زیست ایجاد و تهدیدی برای سلامت انسان‌ها گردند. این گونه‌ها با گونه‌های بومی منطقه رقابت کرده و مانع از رشد و تولید مثل گونه‌های بومی که بطور طبیعی در آن منطقه زیست می کنند، می گردند و حذف آن‌ها را موجب می شوند. اثرات گسترده گونه‌های مهاجم اکثراً غیر قابل برگشت بوده و قابل پیش بینی هم نمی باشد. گونه‌های غیربومی یا بطور عمدی (با هدف آبرزی پروری، زراعی، حیوانات خانگی و ...) و یا بطور غیرعمدی (از طریق مسافرت و حمل و نقل و تجارت و ...) به محیط زیست وارد می گردند. یکی از نمونه‌های گونه‌های غیربومی و مهاجم که خسارات زیادی به دریای خزر وارد نمود شانه دار مهاجم می باشد که از طریق کشتی‌ها به این دریا وارد و با تکثیر فراوان و تغذیه از منابع غذایی سایر ماهیان بومی خزر، خسارت اقتصادی زیادی را ایجاد و کاهش جمعیت ماهیانی مانند کیلیکا را موجب گردید. از دیگر نمونه‌های گونه‌های غیربومی و مهاجم می توان به سنبل آبی، تیلایپا اشاره نمود.

آمار:

در سطح جهان حدود ۲۰۰۰ گونه دریایی غیربومی از طریق جابجایی‌های انسانی به مکان‌های جدید وارد شده‌اند. محدودی از اینها دارای ارزش اقتصادی هستند، اما بیشتر آنها آسیب‌های زیست محیطی، اقتصادی و سلامت انسان‌ها را به دنبال داشتند.

راهنما:

انجام اقدامات مدیریتی منسجم پیش از ورود این گونه‌ها به محیط زیست
پرهیز از رهاسازی گونه‌های غیربومی مانند ماهیان و گیاهان زینتی و حیوانات خانگی خارجی به محیط
زیست بدون مجوز از مراجع قانونی

پیام نهایی:

رهاسازی گونه‌هایی که بومی ایران و محل زندگی ما نیستند تهدیدی برای محیط
زیست و سلامت انسان‌ها هستند.

